

var det ærede Medlems Mening, vilde deraf resultere, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds skulde mene, at Udbyttet skulde fordeles derefter. Det kunde vel nok tænkes, at Arbejderne vilde gaa med dertil, naar Forretningen havde givet Udbytte, men jeg tror ikke, de vilde, naar Forretningen ikke havde givet andet end Tab. Saa jeg tror ikke, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds har udtalt det Ønske. Det vilde være fuldstændig stridende mod hans Opfattelse.

Naar det ærede Medlem mente, jeg havde beklaget mig over den Myndighed, der var tillagt Forligsmanden, medens det ærede Medlem tværtimod mente, den var for lille, vil jeg bede det ærede Medlem læse §§ 3 og 4 igennem. Hvis han saa vil tænke Sagen grundigt igennem, vil han sikkert komme til Forstaaelse af, at den Myndighed, som er given denne Mand, maa anses for at være for stor, thi hvis denne Mand hver Gang, en ubetydelig Strid mellem en Arbejdsgiver og nogle Arbejdere udbrøder, skal kunne blande sig i den, er efter min Mening Myndigheden saa stor, at det ikke paa nogen Maade kan anses for korrekt og betimeligt.

Jeg skal henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister og gentage, hvad jeg sagde for lidt siden. Den højtærede Minister udtalte, at fra alle Sider her i dette Ting havde dette Lovforslag om Forligsmanden faaet Tilslutning undtagen fra min Side og fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Jeg vil nu sige, at denne Tilslutning maa dog siges at være meget betinget. Det har kun faaet Tilslutning hos de Herrer Socialdemokrater og det ærede Medlem, der talte fra radikal Side, og det endda en ikke ubetinget Tilslutning. Jeg har i min Kritik henvist til, ad hvilken Vej man kan komme bort fra det Princip, der ligger i Lovforslaget, nemlig ved at bygge paa den svenske Lov i betydelig videre Grad, end man har gjort. Naar det saa blev gjort gældende, at den Forligsmand, de have i Sverige, ikke har kunnet gøre Nytte sidste Sommer under den store Arbejderstrid, maa dertil siges, hvad jeg ogsaa sagde i Gaar, at det er ganske naturligt, thi i et hvilket som helst Land, hvor der foreligger en Arbejdsstrid af saa omfattende Art som den i Sverige, vil ingen Forligsmand, han være den klogeste, dygtigste og bedste Mand, være i Stand til at afværge en Katastrofe som den, der indtraadte i Sverige.

Til Forligsmand skulde man saa vælge,

sagde den højtærede Minister, en forstandig, praktisk og dygtig Mand. Ja, det vil man naturligvis gerne, men jeg vilde ønske, der kunde nævnes nogen, med Hensyn til hvem man i Forvejen havde Sikkerhed for, at han havde disse Egenskaber. At en Mand er forstandig, dygtig, kan man vistnok vide i Forvejen, men at finde en praktisk Mand, en Mand, der forener denne Egenskab med de to andre Egenskaber, vil være meget vanskeligt. Det viste sig ogsaa, at den højtærede Minister selv sagde, at han var glad ved, at han ikke skulde udsøge ham, men at der skulde ske Indstilling fra Voldgiftsretten. Jeg kan saa godt forstaa den højtærede Minister der, og var jeg i hans Sted, vilde jeg komme i en ganske overordentlig vanskelig Situation, hvis jeg skulde finde dette enestaaende Menneske, som jeg tror, det maa siges at skulle være.

Det interesserede mig at høre den højtærede Minister udtale, at han ansaa det for at være af stor Værdi, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) paa mange Omraader havde givet dette Forslag sin Tilslutning, fordi han derved haabede, at Arbejdsgiverne skulde komme til en Forstaaelse af, at Lovforslaget tog lige Hensyn til begge Parter. Det forekommer mig mærkværdigt, at den højtærede Minister her i høj Grad bygger paa Teori, men lader Praksis ligge, thi jeg tror at turde hævde saavel overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds som overfor den højtærede Minister, at jeg vel nok har lidt mere praktisk Erfaring paa det Omraade end nogen af dem. Men det er altid interessant at vide, hvorledes Indenrigsministeren opfatter Forholdet, og paa hvilken Maade han betragter den Opfattelse, man kommer frem med, idet han hævder, at Teorien er Nr. 1 og Praksis Nr. 2. En praktisk Mand vil aldrig kunne dele den Opfattelse, som blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds.

I øvrigt skal jeg udtale, at jeg er i absolut Modstrid med den Motivering, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds brugte for sin Udtalelse om Arbejdsgiverforeningens Styrke, og den Maade, hvorpaa han mente den skulde deles imellem de forskellige Arbejdsgivere, de store Arbejdsgivere og de smaa Arbejdsgivere. Der er sikkerlig ikke indenfor Arbejdsgivernes Kreds nogen Sinds et Ønske eller en Tanke om, at der vil ske det, som det ærede Medlem hævdede skal komme. Jeg tror det heller ikke, og jeg mener, at den